

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118378096/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

»Den Grund jeg ligger paa, er altid min. Vil du have den, maa du flytte mig forinden.«

Sølver sprang op og svang Falken paa sin Haand. Den Fremmedes spottende rolige Stemme tirrede ham til Vrede.

»Nu er det nok med Snak! Hvem er I?«

En klangløs Latter kom frem under Læderkabudsen, uden at de blodløse Læber rørte sig.

»Lille Junker — lad der nu ikke gaa Galde i din Fæber. Dit Saar kunde tage Skade deraf. Hvad om jeg nu bildte dig ind, at jeg var Sten Basse? Naa, naa, bliv ikke hvid som en kalket Væg — hvad er det for en rød Figur, du bærer paa din Pande? Du skulde forføje dig snarest hjem, inden den begynder at bløde, og saa stænge godt baade for Saar og Gaard. Skynd dig, at du ikke kommer for silde og finder Sten Basse for Gaarden. Haahaa, du holder af at jage med Falk — ikke sandt, hedder ikke du selv Falk? — men du jager ikke godt. Naar en Falk sigter uden om, bliver den til Skamme og let at tage for Fjenden. Gaa du nu hjem med din Falk og øv dig selv lidt mere. Men for alle Ting, skynd dig, at Sten Basse ikke skal besøge dig forgæves.«

Igen lo den Fremmede skærende klangløst. Og endnu havde Sølver ikke set hans Øjne.